

διαγωνίσματα, παρουσίες, φροντιστήρια, βαθμοί, επιτήρηση, κάγκελα...

ΒΑΣΙΛΗΤΗΣ!

έντυπο δρόμου #1 / οκτώβρης 2012

INTRO

Το έντυπο που κρατάς στα χέρια σου είναι το πρώτο βήμα στο χτίσιμο μιας συνεχούς επικοινωνίας με μαθητές και μαθήτριες που δεν έχουν ψευδαισθήσεις για κανένα λαμπρό μέλλον. Εκδίδεται από τη μαθητική ομάδα σκαπούλα, που κυκλοφορεί και το ομώνυμο περιοδικό. Η σκαπούλα είναι συνέλευση μαθητών που συζητά, δρα και οργανώνεται μέσα από οριζόντιες δομές, δηλαδή χωρίς αρχηγούς και καθοδηγητές και χωρίς ιεραρχία ανάμεσα στους συμμετέχοντες. Δρούμε αυτόνομα από κόμματα, ΜΜΕ και κρατικούς θεσμούς. Όσον αφορά την ονομασία του εντύπου, “ασσιχτήρ”, για όσους δεν το κατάλαβαν, αποτελεί μια δική μας ελάχιστη απάντηση στους καταναγκασμούς και τη διανοητική στέρωση που προσφέρει απλόχερα το σχολείο.

για επικοινωνία:
skapoula@espiv.net
skapoula.espivblogs.net

Γιατί δε θα έπρεπε να χαιρόμαστε με την προεδρία της Κύπρου στην ΕΕ

Γιατί τα συνέδρια που γίνονται δεν είναι άκακα και δεν είναι πανηγύρι. Αυτό που διακυβέβεται είναι το δικό μας μέλλον, που γενικά και αόριστα βλέπουμε προς τα που πάει: αν έχουν ξεκινήσει από τώρα μειώσεις και περικοπές να δούμε σε τι κατάσταση θα βρεθούμε όταν βγούμε απ' την εκπαιδευτική διαδικασία και πιάσουμε δουλειά. Δε μπορούμε να κατανοήσουμε πλήρως τις τακτικές των αφεντικών (ευρωπαϊκών και ντόπιων) – ίσως γιατί δεν έχουμε συνηθίσει να προσπαθούμε – όμως αντιλαμβάνομαστε πως τέτοιου είδους συνόδοι, παρέα με τις προβλέψεις οικονομικών αναλυτών και διάφορων ακαδημαϊκών διανοούμενων σιαγραφούν προς τα που κινούνται οι βλέψεις του κράτους και των αφεντικών. Κι αυτό δεν είναι άλλο από τη σταδιακή υποτίμηση μας, που μπορεί να επιταχυνθεί σε καιρούς «κρίσης». Τα αφεντικά δουλεύουν με εντατικούς ρυθμούς (ή μάλλον τα τσιράκια τους το κάνουν) για να παράγουν τα ιδεολογήματα που είναι ικανά να μας κάνουν να νομίζουμε ότι τα σκατά που μας ταΐζουν είναι χαβιάρι. Η μοντέρνα σιλαβιά χτίζεται τούβλο-τούβλο κάτω από τη μύτη μας...

“Τα κράτη μέλη της ΕΕ έχουν συμφωνήσει να εφαρμόσουν μια σειρά από μέτρα, με στόχο να αντιμετωπιστούν οι προκλήσεις και τα προβλήματα...” - από τις προτεραιότητες που έχουν τεθεί, σύμφωνα με το αίτι της κυπριακής προεδρίας... τι λέγαμε?

Ο.Μ.Ε. η τρόικα!!

2012, στους μαύρους καιρούς της κρίσης, η αριστερή κυβέρνηση και το κράτος προνοιάς του κελε δανείζει 2 δις. χωρίς όρους στη μαρφίν για να αποτρέψει τη χρεωκοπία της κι είμαστε σίγουροι πως έπονται κι άλλα. Ποιος όμως καλείται να πληρώσει το δήθεν δημόσιο χρέος και τους επερχόμενους όρους της τρόικας? Δε χρειάζεται να είσαι ιδιοφυΐα... (Όσο ριζοσπαστικές και να ακούγονται κάποιες προτάσεις όπως εθνικοποίηση τραπεζών, αυξήσεις φορολογήσεων κτλ. για να πληρωθεί το χρέος, δεν εγγυώνται τίποτα περισσότερο από μια βουτιά στο κενό που αργά ή γρήγορα οδηγεί πίσω στο ίδιο καθεστώς εκμετάλλευσης και καταπίεσης.) Η μόνη πραγματική διέξοδος από την «κρίση» είναι η οριστική διέξοδος από τον καπιταλισμό. Οι σημερινές επιθέσεις στην εργατική τάξη μέσα από την εντατικότερη εκμετάλλευσή της καλπάζουν από μπροστά μας χωρίς αντιδράσεις. Ως μαθητές και μελλοντικοί εργάτες βλέπουμε να γίνεται η επιβίωσή μας όλο και πιο δύσκολη γι' αυτό λοιπόν μπροστά στα ψευδοδιλήμματα «χρεωκοπία ή λιτότητα,» ας απαντήσουμε «ναι στη χρεωκοπία του συστήματος.»

στο σπγγμότυπο από πίσω (που θυσιάσαμε για να γράψουμε λίγα παραπάνω λογάρια για τα μήντια) ίσως μπορείς να διακρίνεις το Χριστόφια να δίνει τα χέρια με απεσταλμένο της τρόικας

ΜΕΔΙΑ ΤΑΛΚ:

Πολίτης - Για το 2012 η Τρόικα προτείνει, μεταξύ άλλων την κατάργηση της ΑΤΑ, την επέκταση του παγώματος των μισθών, την Κατάργηση του 13ου μισθού, παγοποιήσεις μισθών και αυξήσεις συνεισφορών, όπως και παγοποιήσεις στις προσλήψεις. Για το 2013 περαιτέρω μείωση του κρατικού μισθολογίου, μείωση των επιδομάτων και των κοινωνικών παροχών.

Σημερινή - Το Eurogroup που συνήλθε χθες στη Λευκωσία, καθώς και το ΔΝΤ χαρέτισαν την πρόοδο (!!) που έχει επιτελέσει η Ελλάδα

“Μπορώ να σας βεβαιώσω πως κοιμάμαι άνετα το βράδυ”

- Βάσος Σιαρλή, υπουργός οικονομικών

“Πρέπει να λάβουμε υπόψην μας και να στηρίζουμε τον εργοδότη σε αυτήν την σκληρή και δύσκολη ψυχική δοκιμασία που περνά απολύοντας τους εργαζόμενους του”

- Μ. Σαρρής, πρώην πρόεδρος της Λαϊκής

Εμείς ακούμε: η τρόικα προτείνει βάρβαρα πράγματα. Όμως, σχετικά με τη “διαρροή” των προτάσεων της είμαστε σκεπτικοί. Μήπως είναι για να βγουν ασπροπρόσωπα τα ντόπια αφεντικά/πολιτικοί που θα “λυγίσουν” αυτούς τους τοκογλύφους και θα μας το παίξουν και ήρωες? Κι από την άλλη, ας μη κάνουμε πως οι περικοπές και η γενικότερη υποβάθμιση της εργατικής δύναμης δεν συνάδει ολοκληρωτικά με τα συμφέροντα των κυπριαίων αφεντάδων...

ΑΝΤΙΦΑ ΑΣΤΙΟΝ

«Μέχρις ότου εκδιωχθεί η μικρή αυτή τουρκική κοινότητα, όσα τμήμα της τουρκικής φυλής, του φοβερού αυτού εχθρού του ελληνισμού, το καθήκον των ηρώων της εοκα δεν μπορεί να θεωρηθεί ως περατωθέν...»

Μακάριος, Σεπτέμβρης 1962

Το ζόμπι του φασισμού έρχεται (και τώρα με τη τρόικα σε νέες περιπέτειες)! Συνοδεύοντας όλη την σύγχρονη κυπριακή ιστορία και οδηγώντας σε πραξικόπημα και εισβολή, ο φασισμός που υποτίθεται ότι πέθανε με την ήττα του Χίτλερ στον 2ο παγκόσμιο ζει και βασιλεύει. Ζει και δεν είναι μόνο κάτι περιθωριακοί τύποι με ξυρισμένα κεφάλια – είναι οι κωλόγεροι εοκαβητατζήδες, οι «αγανακτισμένοι» με τις γαλανόλευκες, οι «άγιοι» ρασοφόροι – όλος ο βόθρος του εθνικού κορμού. Μα πάνω απ' όλα είναι κρατική στρατηγική, ενάντια στους μετανάστες, που βαφτίζονται «λαθραίοι» και αφήνονται στο έλεος των ένοπλων συμμοριών της μαφίας

και της αστυνομίας, ενάντια στη ντόπια εργατική τάξη που πλέον ακούει σε δύο ονόματα (έλληνες-τούρκοι). Για να μη ξεχνιόμαστε - ο φασισμός είναι οργανωμένος από το κράτος (για να προασπιστεί τα συμφέροντα του και των αφεντικών του): είτε επίσημα, με τη παρανομοποίηση των μεταναστών, είτε ανεπίσημα, με τις εθνικιστικές συμμορίες που σχετίζονται κυρίως με το ελληνικό και το τουρκικό κράτος και τον επεκτατισμό τους. Στην Κύπρο το ζόμπι έχει μεταμφιεσθεί, φορά γραβάτα στη βουλή, ανεμίζει σημαία σε κερκίδες αθλητικών σωματείων ή ευλογεί και ευλογείται από το σχολείο και την εκκλησία. Επειδή όμως η μπόχα του είναι αφόρητη, εμείς το αναγνωρίζουμε σε κάθε του κίνηση. Θέλουμε να εμποδίσουμε την αφάιμαξη των ζώων μας, και να τελειώσουμε μ' αυτό το τέρας μια και καλή. Α, και το απόφθεγμα του «πιο αγαπητού ηγέτη της Κύπρου ενε» από πάνω αφιερώνεται σε όσους νομίζουν πως οι απαντήσεις στο φασισμό βρίσκονται στον κάθε Μακάριο...

antifa
εκδηλώσεις
ευζήτηση,
συναυλία 13/10

διαδήλωση
20/10

STREET TALK

antifa
ΕΚΔΗΛΩΣΗ & ΣΥΝΑΓΩΓΗ

αύριο **13/10**
παρκο εριγής

14:30 Μουσική ορχήστρα (αυθόρμητη, ζωντανή, κεντρική και περιφερειακή) που θα συνοδεύσει την έκθεση φωτογραφίας και την προβολή του βίντεο.
17:00 Προσκύνηση διαμαρτυρία για την ιστορία, το παρόν και το μέλλον της καταστολής/επιβολής & της αντικοινωνικής - αστυνομικής εξουσίας.
20:00 LIVE
KILL THE CAT, EN ΨΥΧΡΟ, JORO
αυθόρμητη / ζωντανή / κεντρική ορχήστρα / αυθόρμητη ορχήστρα που οργανώνει / ελεύθεροι ελεutheroi

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ **20/10**
επίς 18:00
πλάτη ελευθερίας

αυθόρμητη ορχήστρα/ κεντρική ορχήστρα

αν αυτοί που δεν πάνε στρατό
λέγονται "ανυπότακτοι"

ο "αμυντικός" στρατός διεξάγει πόλεμο
ενάντια στη ζωή και τη συνείδηση μας.

τότε αυτοί που πάνε
πώς λέγονται;

αντιμilitarιστική συνουσία
παρασκευή 29 του Ιουίνι
τέπος κωσταντζα (κίτ από το 'όχι)

μηχνητική ομάδα σκαπούλα
skapoula.espivblogs.net

SKAPOULA
FEST VOL 2

2 μέρες προβλημάτων
2 μέρες αντικουλτούρας
αυθόρμητες / κεντρικές ορχήστρες
παρασκευή + σαββάτο
14 - 15 Σεπτεμβρίου 18:00-21:00
πλ. φανερωμένης (ακρόαση)

18:30 Σύνθεση για τις δύο μέρες
επιχειρηματικό του Εργαστηρίου
Εργασία μέσα στην επιθετικότητα με
ένα ΜΜΕ, καθώς να οι σκέψεις
της επιθετικότητας για τον κόσμο μας.

21:00 Party με δύο ημετέρες, με
απόλυτο "5 levels" 18:00 με
επιλογή και διακοσμήσεις.

20:00 Παράδειγμα για τους
αδελφικούς δίδυμους, Joro
& Joro και η Αίθουσα Παιχνιδιών

no racism no sexism
no homophobia

μηχνητική ομάδα σκαπούλα
skapoula.espivblogs.net

Όσα βλέπεις εδώ είναι
ένα μικρό δείγμα της
δρομίσιας δουλειάς μας.
Για περισσότερες αφίσες
και υλικό τσέκαρε εδώ:
skapoula.espivblogs.net

Θέατρο του παραλόγου

Πρωταγωνιστές: οι «παράνομοι» και οι δυνάμεις του νόμου και της τάξης.

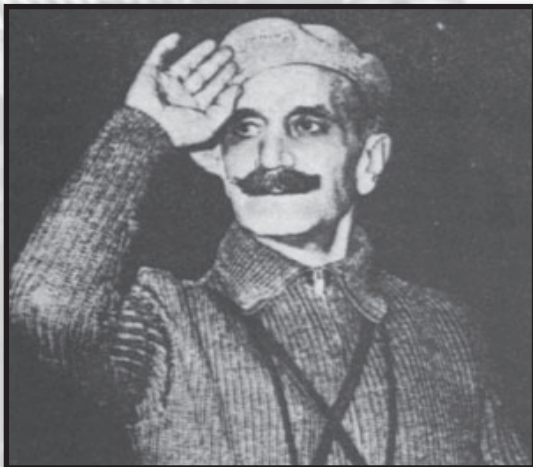
Υπόθεση: Το Σάββατο 6/10 κάποιοι μετανάστες έκαναν πάρτι σε σπίτι στη Λευκωσία. Γείτονες πήραν τηλέφωνο τους μπάτσους οι οποίοι έφτασαν, και όπως συνηθίζεται σε πάρτι ξεκίνησαν έλεγχο στα έγγραφα όσων βρίσκονταν εκεί. Μια μετανάστρια από το Νεπάλ, «παράνομη» καθώς ήταν προσπάθησε με σεντόνι να σακαρφαλώσει από το μπαλκόνι και να ξεφύγει αφού δεν είχε χαρτιά, μαζί με ακόμα κάποιον/κάποια, που τα κατάφερε. Αυτή όμως όχι. Έπεσε από το μπαλκόνι στον 5ο όροφο, σε μπαλκόνι τέσσερις ορόφους πιο κάτω, στον 1ο. Για σκέφτου το για ένα λεπτό. Σάββατο νύχτα, πας στο πάρτι κάποιου φίλου σου, σκάνε οι μπάτσοι για παράπονα με θόρυβο (όχι ασυνήθιστο) και πρέπει να ρισκάρεις τη ζωή σου γι' αυτό το «λάθος» - ότι πήγες δηλαδή στο πάρτι, ή απλά ότι ζεις χωρίς χαρτιά. Αλλά αυτά έχει το πέταγμα χιλιάδων εργατών και εργατριών στο σκουπιδοτενεκέ της παρανομίας. Να φοβούνται κάθε στιγμή της ύπαρξής τους το μπάτσο που θα τους μαζέψει, το ρουφιάνο που θα τους δώσει, το κράτος που θα τους απελάσει (αφού τους έχει αφήσει στο έλεος της πιο άγριας εκμετάλλευσης από μαφίες και αφεντικά). Η

όλη υπόθεση μας θύμισε το θάνατο του Khalid Mahmood, το γενάρη του 2011, πάλι με το ίδιο σκηνικό. Μπάτσοι μπουκάρουν σπίτι του και στη προσπάθειά του να διαφύγει πέφτει από το μπαλκόνι... Τότε σύντροφοι είχαν παρεμβεί σε χώρους όπου συχνάζουν μετανάστες με κείμενο που (στα αγγλικά) ανέφερε μεταξύ άλλων το εξής: «Επειδή ήταν μετανάστης χωρίς χαρτιά, και επειδή στην 'δημοκρατία' που ζούμε θεωρείται 'παράνομος' και 'λαθραίος', προτίμησε να ρισκάρει την ζωή του παρά να χάσει την ελευθερία του. Σήμερα οι μετανάστες χωρίς χαρτιά ζουν τρομοκρατημένοι από την απειλή της σύλληψης και της απέλασης. Ζουν σαν να μην είναι άνθρωποι όπως τους υπόλοιπους, χωρίς να έχουν τα ίδια δικαιώματα. Την ίδια ώρα όμως τους εκμεταλλεύονται οι κύριοι εργοδότες με εξαθλιωτικά χαμηλούς μισθούς και απάνθρωπες συνθήκες εργασίας αλλά ξέρουμε όλοι ότι η αστυνομία δεν κάνει εφόδους στα σπίτια των εργοδοτών. Τρομοκρατούν μόνο τους πιο αδύναμους και αδικημένους ανάμεσα μας και ειδικά τους μετανάστες χωρίς χαρτιά. Όλη αυτή η κατάσταση συμφέρει τους εργοδότες, οι οποίοι πλουτίζουν από την μαύρη εργασία και από τον διαχωρισμό των μεταναστών σε 'παράνομους' και 'νόμιμους'»

απόφαση!

Η χειρότερη λέξη που μπορεί να ξεστομίσει κάποιος δάσκαλος πρωινιάτικα. Όλοι το ξέρουμε το συναίσθημα του να πηγαίνεις στη τάξη χωρίς να 'χεις ξυπνήσει και να έρχεται ένας σατανικός καθηγητής με όρεξη να σε πιάσει αδιάβαστο. Οι προθέσεις μας εδώ είναι λίγο διαφορετικές - για αρχή, η πρώτη και μοναδική ερώτηση: ποιο κάθαρμα απεικονίζεται παρακάτω?

Σίγουρα τον αναγνώρισες. Ίσως αναρωτιέσαι γιατί λέμε πως ο συγκεκριμένος είναι κάθαρμα. Ιδού λοιπόν η απάντηση. Ας δούμε λίγο την ιστορία αυτής της σκατόφατσας πριν φτάσει στη Κύπρο (όπου τη κάλεσε ο Μακάριος). Ο Γρίβας ήταν αρχηγός της οργάνωσης 'Χ' στην Ελλάδα, οργάνωση η οποία συνεργάστηκε με τους ναζί στη κατοχή κατά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο για να σκοτώνει κομμουνιστές και όσους αντιστέκονταν στους ναζί. Όταν αποχώρησαν οι ναζί από την Ελλάδα οι χίτες συνεργάστηκαν με τους εγγλέζους, στον ίδιο ρόλο, να δολοφονούν κομμουνιστές στον εμφύλιο πόλεμο δηλαδή. Οι χίτες υπήρξαν και πρωταγωνιστές στη τρομοκρατία κατά των κομμουνιστών μετά τη παράδοση των τελευταίων στη Βάρκιζα. Κάποιοι παρατηρητικοί θα πρόσεξαν ότι η συγκεκριμένη οργάνωση συνεργάστηκε με τους εγγλέζους (το '44-'45 συγκεκριμένα). Δηλαδή 10 χρόνια πριν έρθει στη Κύπρο για να τους πολεμήσει ο Γρίβας ήταν φιλαράκι τους! Και μη ξεγελιόμαστε: ο ρόλος που είχε στη Κύπρο δε διαφέρει και πολύ από τον αντίστοιχο στην Ελλάδα. Ήρθε στο νησί για να οργανώσει το ντόπιο φασισμό - που συνέτριψε (στρατιωτικά αλλά κυρίως πολιτικά/ιδεολογικά) τη ντόπια εργατική τάξη που έδινε αγώνες τη δεκαετία του '40 και έπαιξε σημαντικό ρόλο στις διεκδικήσεις των ελληνικών αφεντικών στο νησί (διεκδικήσεις που κρύβονται πίσω από το "δίκαιο αίτημα για ένωση"). Εν πάση περιπτώσει οι συνέπειες της δράσης του καθώς και των αποφάσεων των εντολέων του είναι λίγο πολύ γνωστές. Η ντόπια εργατική τάξη, ακούει πλέον, επίσημα σε δύο ονόματα, έχει ένα τεράστιο τοίχο (ή πληγή για τους πιο ποιητικούς) στο εσωτερικό της και μεγάλα κομμάτια της είναι προσηλωμένα στον εθνικισμό...

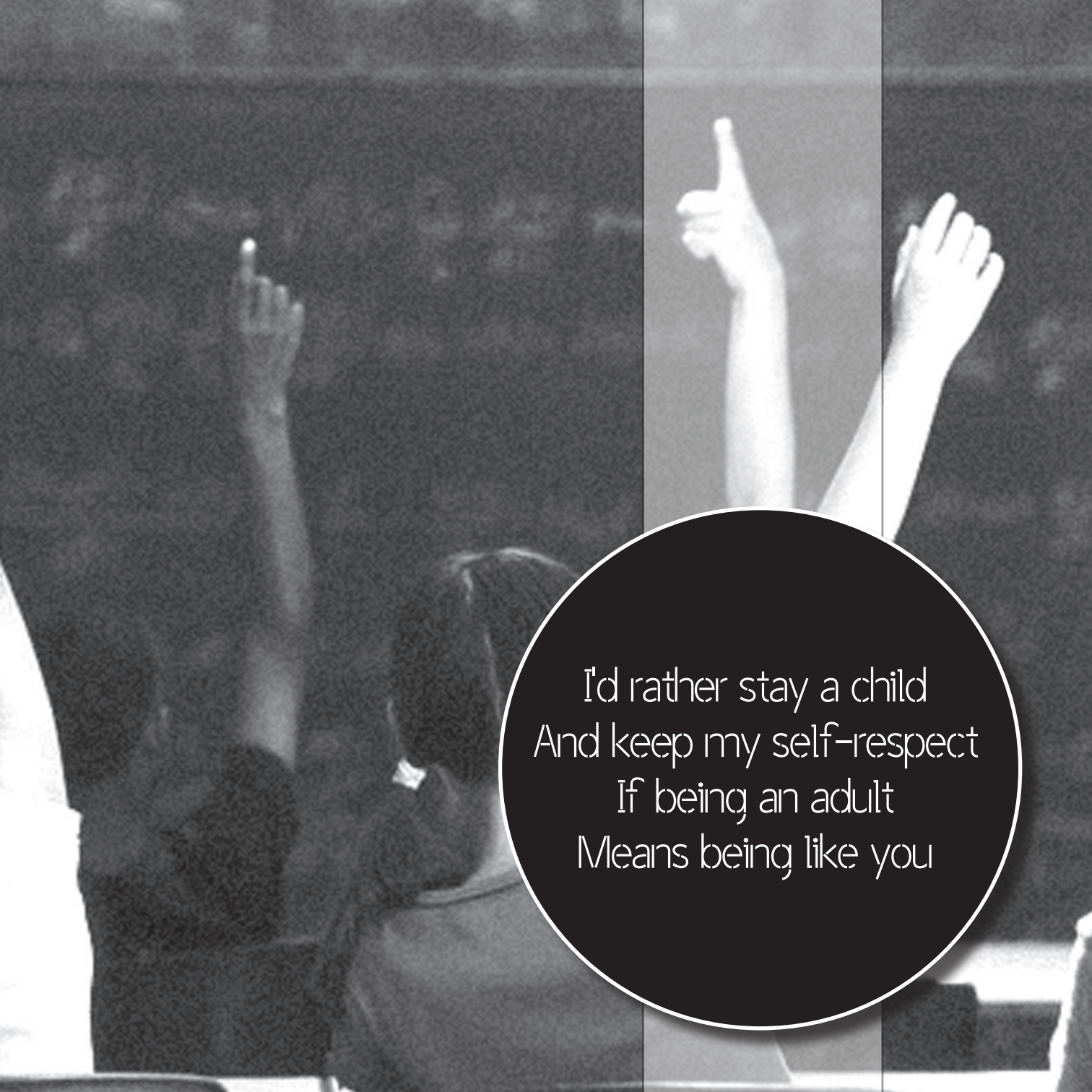
Σημείωση: η εικόνα στο βάθος είναι από τη δράση άλλου φασιστικού κατακαθιού (από τα πολλά της σύγχρονης κυπριακής ιστορίας) που υπήρξε και "παλικάρι" του Γρίβα - θα επανέλθουμε...

μας θέλουνε βλάκες

Το σχολείο μας αποβλακώνει. Τα σχολεία είναι γεμάτα άπυνα ζόμπι που περιφέρονται περιμένοντας το κουδούνι, το διάλειμμα, το σχόλασμα. Η εκπαίδευση μιλάει μόνο σε ένα κομμάτι του σώματος: τον εγκέφαλο. Οποιοδήποτε άλλο ερέθισμα πέραν των τυποποιημένων γνώσεων έχει απαγορευτεί, και λογικό είναι αφού το εκπαιδευτικό σύστημα έχει βαλθεί να πειθαρχήσει τα σώματα, τα μυαλά, τα αισθήματά μας. Γιατί? Γιατί η μαζική και οργανωμένη από το κράτος εκπαίδευση ιστορικά δημιουργήθηκε για να ελέγξει την κίνηση της γνώσης και να τη τεμαχίσει για τις ανάγκες της παραγωγής, για να πειθαρχήσει τους εφήβους και να τετραγωνοποιήσει τις συνειδήσεις τους. Το σχολείο μας θέλει βλάκες λοιπόν. Αρκετά βλάκες για να παραμυθιαζόμαστε ότι τα όνειρα καταξίωσης που μας πουλάνε θα βγουν αληθινά, αρκετά βλάκες για να τρέχουμε από δω κι από κει σε φροντιστήρια κι ιδιαίτερα για να αναπληρώσουμε τα «κενά», αρκετά βλάκες για να βλέπουμε την εφηβεία μας να την κάνει με ελαφρά πηδηματάκια και να αναρωτιόμαστε που διάολο πήγε. Το εκπαιδευτικό σύστημα όμως δεν έπεσε από τον ουρανό: όπως είπαμε δημιουργήθηκε από το κράτος για υλικούς λόγους που μπορούν να αναγνωστούν με τον εξής απλό τρόπο: το κράτος επενδύει στην «εκπαίδευση» των νέων ώστε να εξασφαλίσει την αυριανή πειθαρχηση της εργατικής

δύναμης. Η εκπαίδευση κατασπαράζει το χρόνο μας, την ενέργειά μας και παράλληλα μας ταΐζει παραμύθια κοινωνικής καταξίωσης και ατομικού βολέματος. Τι είναι το ατομικό βόλεμα? Είναι η μάχη όλων εναντίον όλων για μια θέση κάπου, είναι το να πατάς επί πτωμάτων για να σώσεις το κώλο σου. Ναι λοιπόν, αυτή είναι η εκπαίδευση σήμερα – σε καιρούς κρίσης. Γιατί με τη «κρίση», τα αφεντικά μας θέλουν φτηνότερους. Όχι απλά να δεχόμαστε να δουλεύουμε φτηνότερα, με χαμηλότερο μισθό γιατί η άλλη επιλογή είναι η απελπισία της ανεργίας. Μας θέλουν φτηνότερους σε σκέψεις, αξίες και συναισθήματα. Θέλουν να βλέπουμε το κανιβαλισμό που ονομάζουν «αγορά εργασίας» και να ρίχνουμε τον εαυτό μας σ' αυτό το βούρκο, έτοιμοι να λιώσουμε στη δουλειά, πάντα με την ελπίδα του βολέματος. Βασικά αυτό που θέλουν δεν είναι εργάτες που συνειδητοποιούν τη θέση τους, γιατί αυτοί θα συνειδητοποιούσαν και τα συμφέροντά τους, το πόλεμο που μαίνεται ενάντια στη ζωή τους. Θέλουν εργάτες που να ονειρεύονται κρυφά να γίνουν αφεντικά (και κάπου μέσα τους να νομίζουν ότι η πειθαρχία και ο ατομισμός θα τους σώσουν). Βασικά θέλουν να είμαστε βαρυστημένοι, μόνοι, φοβισμένοι και φόφοι - οι φυσικές λειτουργίες του σώματος πρέπει να συνεχίζουν κανονικά βέβαια, δε μπορούν να βάλουν πτώματα να δουλεύουν!

να μη τους κάνουμε τη χάρη!

I'd rather stay a child
And keep my self-respect
If being an adult
Means being like you

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ

Η “DIY” (do it yourself) κουλτούρα ξεκίνησε τη δεκαετία του 70' με έκρηξη του punk. Μπάντες ξεκίνησαν να ηχογραφούν, να βγάλουν albums και να κανονίζουν περιοδείες με το δικό τους μόχθο και χωρίς σπόνσορες και μεσολαβητές. Το κοινό και τα συγκροτήματα της underground σκηνής εκδίδανε περιοδικά γνωστά ως fanzine τα οποία λειτούργησαν ως ένα μέσο επικοινωνίας ανάμεσα στα άτομα που συμμετείχαν για ανταλλαγή απόψεων και φιλοξενία σκίτσων, μουσικών review κτλ . Επίσης, η δημιουργία μπλουζών, αφισών, περιοδικών, βιβλίων κτλ που αφορούσαν τη σκηνή αναλαμβάνονταν από τα ίδια τα άτομα που συμμετείχαν, σε μια αυτοοργανωμένη διαδικασία.

Στις μέρες μας υπάρχουν ανεξάρτητες μουσικές σκηνές σε πολλές χώρες και η κάθε σκηνή έχει τα δικά της χαρακτηριστικά. Το σημαντικό είναι πως εναντιώνονται στην εμπορευματοποίηση της μουσικής, προωθούν

την ιδέα πως όλοι μπορούμε να βασιζόμαστε στις δυνατότητες μας και να αποφεύγουμε την πληρωμή ειδικών για διάφορες δουλειές όπως την ηχογράφηση τραγουδιών, την προώθηση μουσικών συγκροτημάτων και το στήσιμο συναυλιών.

Οι πιο πολλές μπάντες που δηλώνουν DIY παίζουν punk μουσική. Η punk μουσική ανέκαθεν είχε χαρακτηριστικούς στίχους με ανατρεπτικές διαθέσεις, κόντρα στην εξουσία, στον καπιταλισμό, στις θρησκείες, τον καταναλωτισμό και γενικότερα στο κατεστημένο. Εμφανίστηκαν όμως και άλλα ήδη μουσικής όπως ska, rock, metal, hip hop, electronic που κράτησαν μια κοινωνιοπολιτική, ριζοσπαστική στάση.

Μέσα από την DIY punk μουσική δημιουργήθηκε και μία ηθική η οποία υλοποιείτε και στην καθημερινότητα. Για παράδειγμα, μαθαίνοντας να επισκευάζεις το ποδήλατο σου από μόνος σου. Επίσης πολλές μπάντες υποστηρίζουν και συμμετέχουν ενεργά σε διάφορα πολιτικά εγχειρήματα.

Τέλος, είναι σημαντικό να αναφέρουμε πως οι DIY μπάντες λειτουργούν συλλογικά και πιστεύουν στη συλλογικότητα και την αλληλοβοήθεια. Έτσι δημιουργούν και χρησιμοποιούν δικά τους studios, στήνουν δικά τους distros για να προωθήσουν την μουσική τους και συνεργάζονται για να πραγματοποιήσουν συναυλίες.

δε θα μας ακούσεις ΠΟΤΕ σε ραδιόφωνα...

Οι Αδιόρθωτο Λάθος (Α.Λ.) είναι ένα χιπ χοπ συγκρότημα από Λευκωσία (south side yo). Παίζουν σε D.I.Y. συναυλίες, χωρίς σπόνσορες και κέρδος. Οι σίχοι τους μιλάνε για θέματα της καθημερινότητας και για τη σαπίλλα γύρω μας. Ηχογραφήσανε ένα ντέμο με 5 κομμάτια και τίτλο "Ξεκινάμε Χαλαρά," που μπορεί να βρεθεί στο first of the mohicans distro ή κατευθίαν από μας. Respect...

δε θα μας ακούσεις ποτέ
σε ραδιόφωνα - είμαστε ο
εφιάλτης στο δρόμο με τα
μικρόφωνα...

αυτομόρφωση αυτονομία
κάψτε τα εργοστάσια που λέγονται σχολεία

αν δε ζούμε ο ένας για τον άλλο,

είμαστε ήδη νεκροί...

ΕΙΜΑΣΤΕ Ο ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΕΝ ΘΑ ΜΑΣ ΜΜΑΔΗΣΕΤΕ

ΤΗΣ ΣΚΑΠΟΥΛΑΣ

διαδήλωση 12 απριλη μετά την έξωση της κατηλειμμένης νεκρής ζώνης